

патриотически, дидактически и какви да било други окови, които внасят с своите формули и закони вредни елементи в изкуството“. „Съвременик“ се явява горещ сторонник на идеализма и на най-крайния натурализъм. В последните си изявления редакцията казва, че новата литература е мислима само — „кто оржие против реакцията, като скок извикан от цялата народна енергия, като решителен фактор в дялото на обществената организация“. В тези движения са срещат двата принципа: общественения и художествено индивидуалистическия, тогаз когато ръководно начало на предишното поколение литератури е било националното и естетическо — догматическото изкуство.

Съзидающ, творчески ум сред младите революционери липсва. Ала към тях се присъединява белетриса Шандор Джалски, либералният историк Надко Нодило, поета Сил, Страхимир Крапчевич и още неколцина. Сближение с младите показват и Иво Войнович и др. — всички що чувствуват в себе си младост и творчески сили застават на тяхна страна.

В последно време победата е решена и борбата свършена. Младите завоюват крепостта на старата традициона литература, сюза Матица хърватска и повидиму се отдават на спокойствие. Забележително в тези борби малко е създадено. По чужди образец възниква импресионистическата лирика. Младото поколение, получило по добро словестно образование, се оказва в състояние да върши лирически и идейни заимствования из чуждите много по-богати култури. —

Милан Бегович (негова псевдоним: Xeres de la Maraja) отлично запознат с епохата на романското възраждане, стилизира своите впечатления в сонети и романи (книгата на Бокадори) и създава драма на настроения в империйски стил (Госпожа Велевска). Драготин Домянич пише еротически — елегически възпоменания в стил рококо и барок за хърватските дворянски имения в Загоре. Владислав Видович е всецяло погълнат от антични, възточни и романски впечатления.

Владимир Назар е погълнат в езическо — славянските старини. Николич дивно одухотворява цялата природа. Разказа се обръща в анализ на непосредствената съвременност и окръжаваща обстановка. За теми на разказите служат интимни преживявания, лична изповед и наблюдение из живота на странните хора, герои не Чехова, Горки и Андреев.

Най-продуктивен от съвременните писатели се явява Йосип Косов, който проучава духовния живот на пролетариата („Обвинение“, „Тъмни сили“ и Сборници разкази).